

[Grove]

forstand på at investere penge. Jeg er helt overbevist om, at i dag ville det, selv om man gav det frit, ikke medføre nogen væsentlig stigning i ejendomspriserne. Det er nødvendigt, også for de landmænd, der i dag sidder på gårdene, at vi får en stabilisering af ejendomspriserne, så de ikke fortsat falder, for gør de det, vil det ikke være muligt for de nuværende landmænd at stille sikkerhed for de store lån, som de er blevet tvunget til at optage, bl. a. på grund af den forfejlede politik, regeringen har ført – jeg behøver bare at nævne særskatten som et eksempel på det – og som er medvirkende til den krise, vi står i i dag.

Når landbrugsministeren siger, at der bliver ingen problemer, og henviser til besvarelsen af spørgsmål 5 om at uddanne unge landmænd nok, går landbrugsministeren meget let hen over kendsgerningerne. Der står, at der bliver uddannet omkring 1.100 unge landmænd, men der står samtidig, at der skal omsættes 4.000–5.000 ejendomme. Man kommer ud over problemerne, når man ikke uddanner mere end 1.100, ved at lægge ejendommene sammen eller lade dem ligge som ødegårde.

Den politik, socialdemokratiet ønsker at føre, er altså, at nu skal alle de små ejendomme nedlægges på stribe, eller også skal de ligge øde. Man vil ikke fortsat have en familie boende på hver eneste ejendom. Det er det, man siger nej til, og ikke til noget som helst andet. Man kan muligvis nok få de 1.100 beskæftiget i landbruget, men det vil altså betyde, at man i løbet af få år, inden vi kommer ud af det årti, vi er begyndt på, vil have reduceret antallet af landbrugsejendomme til ca. 40.000.

Den politik, socialdemokratiet nu lægger op til, er, at vi skal have store sammenlægninger eller ødegårde, og man vil affolke landet, for der bliver færre og færre, der kan komme til at bo derude.

Alfred Hansen (DR):

Naturligvis løser man ikke landbrugets problemer ved at forhøje ejendomspriserne. Det er derfor rystende at høre hr. Grove tale om, hvordan det vil gå med dansk landbrug, hvis ikke man får ejendomspriserne til at stige igen.

Denne politik afslører for det første, at hr. Grove ingen forståelse har for de nationalø-

konomiske sammenhænge overhovedet. For det andet er det udtryk for, at hr. Grove vil føre en ungdomsfjendsk politik. Han vil føre en politik, som vil hæmme generationsskiftet. Det er jo netop de høje ejendomspriser – hvilket ministeren også var inde på – der er årsagen til, at så mange landmænd har etableret sig langt dyrere, end afkastningsevnen betingede, og derfor sidder så dårligt i det i dag, som de gør.

Her er det imidlertid et spørgsmål om en liberal indstilling, og det tiltaler retsforbundet. Vi mener ikke, man skal have de uddannelseskraft, som eksisterer. Vi mener heller ikke, at man nødvendigvis skal have en bopælspligt på dette område. Derfor er vi tilhængere af forslaget, men med helt, helt andre begrundelser end de kapitalinteressebegrundelser, som hr. Grove har fremført.

Flertallet – nemlig socialdemokratiet, det radikale venstre og kristeligt folkeparti – indstiller lovforslaget til forkastelse. Flertallet skriver i betækningsbidraget:

»Flertallet mener, at de foreslåede ændringer kan medføre et stigende prisniveau for landbrugsejendomme, som yderligere vil vanskeliggøre etableringssituationen for unge danske landmænd.«

Jeg vil gerne spørge ministeren: er det ikke sådan, at man kan forhindre disse eventuelle prisstigninger ved at lægge en generel afgift på al jord i Danmark? Kan man ikke bruge en jordafgift som regulator for, om priserne skal stige eller de ikke skal stige, og så bruge det provenu, man her får, til hårdt tiltrængte skattelettelser? Det sidste behøver ministeren ikke at svare på, men det første: er det ikke sådan, at man kan forhindre eventuelle prisstigninger ved at lægge en generel afgift på al jord i Danmark? Det er jo værdistigninger, som ikke er skabt som følge af enkeltpersoners indsats, men er skabt som følge af samfundets almindelige udvikling. Det vil sige, at hele den danske befolkning har været med til at skabe disse værdier, og disse værdier bør selvfølgelig også tilfalde det danske samfund.

Retsforbundet har fremsat et forslag om samfundsovertagelse af jord; det havde vi til debat forleden. Der er fortsat behov for at diskutere disse ting. Man kan ikke løse landbrugets problemer – det vil jeg også sige til hr. Tang Sørensen – ved at få landbrugsejendommene til at stige. Så bliver der i hvert